december
2018

Skavtič

Najboljše, kar se ti pri skavtih zasidra v dušo, so spretnosti, skrb in odnos do sočloveka ter narave. **Stran 10**

V vetru **Skavt Modrić** 6
Za mlada srca **Čedahuči** 10
Skavt praktik **Zvezde pozimi** 99

1 Volčje navdušenje nad Merlinovim svetom, poletni tabor VV, Pivka, Ankaran 1, **foto: Noemi Mavrič**
2 Miklavž za pridne in poredne otroke, Miklavževanje, Šentjernej 1, **foto: Balu**
3 Pume gredo na pohod, jesenovanje IV, Vrh Sv. Treh Kraljev, Ljubljana 3, **foto: David Kolšek**
4 Skupni talent po skoku vsi pristanemo na tleh, jesenovanje IV, Koroška 2, **foto: Nika Perovnik**
5 Dalebre poznamo samo spontane fotografije, ki nastanejo na temperaturi -3 stopinj celzija, jesenovanje klana, Planina, Črnomelj 1, **foto: Manca Lorvin**

6 Pice iz krušne peči, **7** Tipna pot, jesenovanje VV, Trboje, Ljubljana 3, **foto: Akela**
8 V peto nam je ratalo, izhod klana, Stoperce, Ptuj 1, **foto: Anja Deželak**

9 Uspelo je, prehodi, Vzroček, Škofije 1- Z vetrom v jadrih, **foto: Nataša Primožič**
10 POrke - Na prostost!, jesenovanje IV, Vrh Sv. Treh Kraljev, Ljubljana 3, **foto: Tadej Ogorevc**

Fotografije iz vaših skavtskih dogodkov nam lahko pošljete na skavtic@skavt.net!

vsebina

Ave 3
V vetru
Skavt Modrić
Zlati znak ZSKSS
Za mlada srca 8
Čedahuči
Letenje
Ob ognju 18
4 Luč miru iz Betlehema
Kateheza
Na prepihu 22
Steg Preska 1
TŠ Združenja
Skavt praktik 26
Zvezde pozimi
Eksotika po domače
Tam v džungli 29
Kakšen volčič si?
Pobarvanka

Glavna urednica: **Elektra Katarina Korošec**
Urediniki: **Katja Černelič, Ana Kepic, Nina Oražem, Lucija Lebar, Sara Brecl**
Urednik fotografij: **Rok Lužnik**
Redaktorica: **Zala Dimic**
Glavna lektorica: **Metka Bratkovič**
Lektorice: **Tinkara Požar, Monika Gril, Marjeta Zgonc**

Oblikovanje in prelom: **Aljaž Munda, Urša Šega**
Tisk: **Tiskarna Povše**

Naslovnica: VV izlet na Emonadi, foto: **Aljaž Munda**

Tiskovino Skavtič izdaja:
Združenje slovenskih katoliških skavtov in skavtinj,
Ulica Janeza Pavla II., 1000 Ljubljana,
tel.: 01 433 21 30, 031 210 944

Sofinancira: Ministrastvo za izobraževanje, znanost in šport - Urad RS za mladino.

Naklada: 3700 izvodov Cena: 2€
Letna naročnina: 10€ Letnik: 22/5

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE, ZNANOST IN ŠPORT
URAD REPUBLIKE SLOVENIJE ZA MLADINO

Ave!

Pa vendar se vrti, in naredila je krog, prišla je okrog. In nadaljuje svojo pot …

Piše: Elektra Korošec, Zmedena papiga, Cerknica 1

Katera bo naslednja meja, ki jo bom premikala? Po katerem robu bom naslednjič hodila? V katero smer bo krenila moja pot?

Mislite da vem jaz?

Naprej, vsekakor. Natančneje? Nimam pojma. Presneto dober občutek: kot bi se usedla na vlakec smrti in čakala da spelje. To je ta občutek. To pričakovanje. Ta nestrpnost. Opremljena za boj, z minimalno prtljage (toliko da še gre v ročno), maham v slovo staremu in pozdravljam novo.

Bliža se, bliža, je že pred vrati, pa tako živo se še spomnim lanskega, ko smo s prijateljicami lezle na vrh hriba, češ da bomo tam ujela lepši razgled na »v zrak vržen denar«, in lovile zadnje minute starega in prve minute novega … in kaj vse je prinesel, kam vse me je ponesel, kako sem se spremenila jaz in še bolj vsi okoli mene.

Leto, 365 dni, vsak svoje barve, vsak s svojim žarom, s svojo lekcijo in svojo radostjo.

In vsak konec, je začetek nečesa novega.

Spremembe in odločitve.

Odgovornost.

Pričakovanje.

A ne boj se. Tudi jaz se ne. Strah ima zgolj velike oči in čisto nič drugega. Če korakate, vedoč da se boste slej kot prej spotaknili, da se bodo stvari obrnile na slabše in da boste – slej kot prej – padli na dno, vam bo lažje. Zajemajte na polno: veselje in žalost. Dovolite si biti žalostni, dovolite si jokati in se smejati, četudi trenutek morda ni najbolj primeren. Nikoli ne bo vse samo slabo, in nikoli ne bo vse samo dobro. Bodite radovedni in bodite potrpežljivi. Imejte radi svoje življenje, in če z njim niste zadovoljni, nekaj spremenite. Ne zgovarjajte se, da ne morete ničesar narediti, ker to zagotovo ni res, itak pa vam tega noben ne verjame. Izzivajte sami sebe. Vodite se, da boste boljši ljudje, da boste, počasi, korak za korakom, stopali navzgor. Naprej, to je namreč smer kamor potujemo. Zato glejte naprej, ne ozirajte se prepogosto nazaj, kajti človek se potem spotakne in … pade. Tudi to je včasih potrebno. Kak padec, da se malce streznemo in odpremo oči. Vendar se moraš pobrati in kreniti naprej. Biti boj, vsak dan posebej.

Želim vam, da se boste z letom 2019 znali spopasti in se mu, 365 dni kasneje, ob takemle času zasmejali v brk in zadovoljni skočili naprej, se pripasali in uživali v avanturi, ki ji pogosto rečemo tudi … življenje.

Cenite ga in bodite zanj hvaležni.

Naj vas, na vsakem koraku, spremlja Božji blagoslov in Marijino varstvo.

p.s.: 'mamo mi to

PREDNOVOLETNA 2018

HRIBOVC Party

Kranjski Janez gre na prednovoletno
In veselo si žvižga.
Tam zagleda eno Mojčiko
In jo pozdravi tako:

VABLJEN/A

21. 12. 2018 OB 20.00

NA VIR PRI DOMŽALAH

kjer vsi SKAVTI od 1. letnika naprej bomo zbrani

Kranjski Janez zdaj že pleše,
V ritmu polke in valčka
(Tut kej druzga bo)
Klobase že dišijo
In čaj se hladi

Srečno Kekec!

“O Modriću se je reklo, da je najboljši vezist, ker je že v svojem zgodnjem otroštvu pasel ovce.”

Skavt Modrić

Letos je svetovno nogometno sceno osvežila velika sprememba. Po desetletju Ronalda in Messija smo na prestolu najboljšega nogometaša dočakali nekoga tretjega. To je bil vezist iz madridskega Reala in hrvaški reprezentant Luka Modrić, doma iz severne Dalmacije, iz zadrskega zaledja. Kot otrok je v zadnji balkanski vojni moral zbežati iz domače vasi. Ubili so mu njemu nadvse ljubega starega očeta. Bolečino je zdravil tudi tako, da je vztrajno razvijal svoj nogometni talent.

Piše: Branko Cestnik, Avantgardni Orel
Ilustracija: Aljaž Munda, foto: FIFA

O Modriću se je reklo, da je najboljši vezist (igralec na sredini igrišča), ker je že v svojem zgodnjem otroštvu pasel ovce. Češ, vezist mora imeti pregled nad igro, kot ima pastir pregled nad ovcami na pašniku; češ vezist mora predvideti gibanje žoge in nogometašev ter to gibanje ustvarjati, kot mora pastir imeti občutek za gibanje črede in jo pripeljati do točno določene točke. Ko sem prvič slišal o primerjavi pastir - vezist, sem se nasmehnil. Mislil sem, da je šala na račun Modrića. Ko so letošnjo poletje prišli na dan posnetki malega Luke Modrića, kako vodi čredo ovac (in to posnetki BBC-ja, ki je pred 30 leti v Dalmaciji delal dokumentarec o volkovih), sem uvidel svojo zmoto. Povezava pastir - vezist ni šala.

Kajti, kar se Janezek nauči, to Janezek zna. Kar v otroštvo doživljamo kot igro, je v odrasli dobi veščina, s katero si služimo kruh. Kar v otroštvu delamo v vrtu, ko malenkost pomagamo stari mami, je v odrasli dobi sposobnost preživetja. Kar v otroštvu gradimo v skupini vrstnikov, je v odrasli dobi veščina, s katero pomagamo drugim.

Pomislimo na skavtska doživetja in skavtske veščine. Denimo večer ob ognju, kakršnih da povprečen skavt skozi na desetine. Naštejmo:

1. Sposobnost sestaviti kres iz okoliškega dračja in ga prižgati brez papirja z eno samo vžigalico, se bo nekoč izkazala kot vsestranska sposobnost iz majhnega in preprostega narediti veliko in to z malo stroškov. Če boste imeli to sposobnost, vas bodo cenili v vseh okoljih.

2. Speči si skupaj na žerjavici večerjo, ki je okusna in količinsko dovolj obilna, da ne

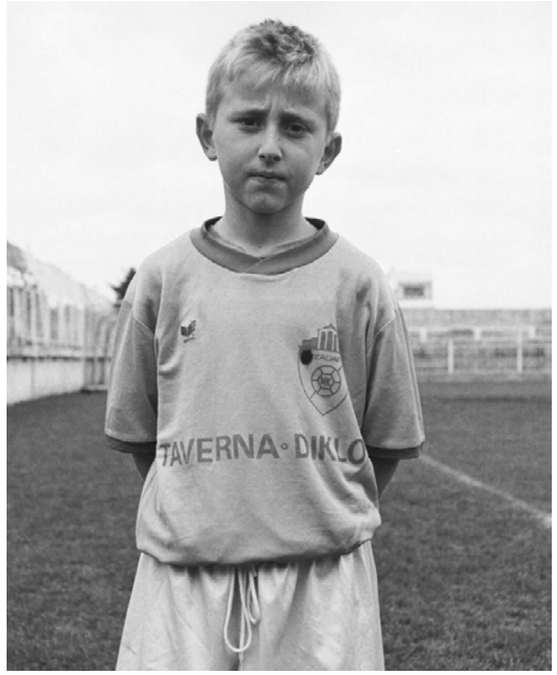

kraje in ne ve, kje bo spal? Kaj bo zraslo iz tega, da dvigujemo zastavo, pomivamo posodo v potoku, prosimo pri kmetu za mleko, gremo z volčiči ponoči v gozd ...?

Ne, ne bomo vsi zrasli v Luko Modrića. Taki uspehi in taka slava so prihranjeni za redke. Vsi pa bomo opravili pot iz majhnega v veliko, iz skavtskih travnikov do tovarniških hal, zdravniških ordinacij, upravnih stavb. Ker smo bili dobri na travniku ter pri tem uživali, bomo dobri tudi v velikem svetu.

gremo lačni spat, se bo nekoč pretvorilo v to, da bomo znali s hrano umno ravnati, zraven uživati in ustvarjati prijetno druženje. Tu so prvine solidarnosti in ekologije, česar sodobni svet silno potrebuje.

3. Kitara in petje ob ognju, humorni nastopi posameznikov in vodov, noč, zvezdnato nebo … Danes sem nam to zdi pač nekaj priložnostno lepega, toda jutri bo to veščina graditi skupnost v svoji soseski, kjer vsak živi zase; imeti občutek za lepoto sobivanja različnih ljudi; imeti naravni občutek za Božji blagoslov, ki se razteza med ljudmi, ki so radi skupaj.

Pobližje smo pogledali večer ob ognju. Pomislimo, kakšno prihodnost skrivajo še mnoge druge skavtske zadeve. Kaj pravzaprav delamo za prihodnost, ko gradimo taborni prostor? Kaj se rojeva za jutri, ki pride, ko vod ali klan danes hodi skozi neznane

Zlati znak ZSKSS

15 let. Je to malo ali veliko? Ali si predstavljaš, da si 15 let skavtski voditelj? To je kar težko poslanstvo. Posamezniki, ki jim to uspe si zagotovo zaslužijo neko priznanje za svoje delo, za vse ure, ki so jih namenili skavtom, načrtovanju aktivnosti ... Simbolična zahvala njihovem delu je zlati znak ZSKSS, ki ga je na letošnjem 55. Svetu združenja prejelo kar 10 voditeljev.

Piše: Lucija Lebar, Tehtna žabca, Zagorje 1

Vsako leto se na Svetu združenja podeli različna priznanja, nagrade in imenovanja za skavtske dosežke. Na letošnjem jesenskem Svetu združenja se je prvič podelilo srebrno MEPI priznanje, podelile pa so se tudi Plakete ZSKSS ter bronasti, srebrni in zlati znak ZSKSS. Bronasti znak za 5 let voditeljstva je prejelo 87 voditeljev, srebrnega za 10 let 26 in zlati znak ZSKSS 10 voditeljev.

Prejemniki zlatega znaka ZSKSS so:

- **Barbara Špendov, Breznica 1**
- **Janez Hozjan, Brezovica 1**
- **Ana Strajnar, Ljubljana 3**
- **Janez Papa, Maribor 1**
- **Danijel Lasbaher, Maribor 2**
- **Emanuel Vidmar, Nova Gorica 1**
- **Nina Milenković Kikelj, Ptuj 1**
- **Klemen Merhar, Ribnica 1**
- **Damijan Bajec, Tolmin 1**
- **Marko Drnovšek, Zagorje 1**

Z eno izmed prejemnic zlatega znaka smo naredili krajši intervju v katerem nam je zaupala nekaj svojih skavtskih dogodivščin, kako je sploh prišla v našo veliko skavtsko družino, kako se počuti po toliko letih voditeljstva ...

BARBARA ŠPENDOV – BREZNICA 1

Koliko časa si že skavtinja? Zakaj si postala voditeljica in katero vejo si vodila?

Torej skavtinja sem toliko let kot voditeljica, ker sem se skavtom pridružila kot voditeljica. Prej jih nisem tako dobro poznala, v naši župniji jih ni bilo. Potem se je priključil mlajši brat, ker so ga povabili bratranci in na njegovih obljubah sem prišla v stik s skavti in tudi dobila povabilo za sodelovanje. Prej niti vedela nisem, da se lahko priključim, glede na to, da nisem več »otrok«. Sestro so prosili, če bi kuhala volčičem na taboru, pa sem šla še jaz zraven. Potem pa so me morali kar precej prepričevati, da bi se priključila starim volkovom in postala voditeljica, ker mi je bilo vse precej tuje in nisem vedela ali mi je res všeč. Ostala sem, ker sem imela izkušnje z delom z otroki iz oratorijev in duhovnih počitniških tednov za otroke v Kanjem dolu. In me je to delo veselilo, tako da sem počasi sprejela, da mogoče lahko kaj prispevam. Potem me je doletel konec leta nov »šok«, da naj bi nadomestila Akelo. Sem sprejela izziv, čeprav z veliko tremo. Potem sem dolgo let vodila volčiče, obiskovala taborne šole in nekako »nadomestila izkušnje«, ki so mi manjkale, ker nikoli nisem bila skavtinja. Kasneje se je pokazala potreba po voditeljih noviciata in sem vodila noviciat in klan. Na državni ravni pa sodelovala pri pripravi skavtske odprave na svetovni dan mladih v Madridu, pri projektu LMB in v regijskem odboru LR.

Kje črpaš moč, da še vedno vztrajaš na poti voditeljstva?

Torej, voditeljica nisem več. Že eno leto nisem več aktivna na državni ravni, v stegu pa že nekaj let ne več. Tako, da je zlati znak bolj presenečenje, ker ne vem kako so me lani vidili v bazi – nisem preverjala. Plačala sem članarino v našem stegu, ker sem še želela ohraniti nekaj stika s skavti in Združenjem. Kaj pa mi je dajalo moč, dokler sem še bila aktivna – ne vem, vsak dogodek posebej, druženje s skavti, skavtski duh, zagnanost, dobra volja, prijatelji, na državni ravni pa novi vpogledi v delovanje organizacije, nova znanja ... Poleg tega pa tudi vztrajanje pri delu tam, kjer vidiš da je še potreba po tvoji pomoči, dokler imam še čas in razpoložljivost, ki ga lahko namenim skavtom.

Kaj te pri skavtih navdušuje?

Kar sem in to vzdušje, da ti ni težko prevzeti odgovornosti za neko zadolžitev, ker je vse igra, čeprav je v resnici tudi resno delo in nabiranje najboljših izkušenj.

Najljubši skavtski spomin?

Vsak posebej je lep. Najlepši pa so iz aktivnosti v naravi.

Čedahuči

V decembrsko številko Skavtiča smo povabili prav posebno glasbeno skupino, ki v zadnjem času na slovenski glasbeni sceni dela velik preboj.

Piše: Elektra Korošec, Zmedena Papiga, Cerknica 1
Fotografije: Jana Šnuderl

Čedahuči je skupina, katere glasbene zvrsti ne bi znala enostavno opisati. Mogoče bi jo najlažje opisala kot … glasba za srce. Kaj na to porečete vi?

Blaž: O super! :) To je pa res lepo slišati. Veseli me, da jo tako dojemate in hvala za ta lep opis. To pomeni, da imate odprto srce in da lahko z njim slišite. Recimo, da ima glasba več nivojev in če jo poslušamo "samo" z ušesi, se sicer da tudi v tem uživati, ampak mravljinci pridejo takrat, ko jo slišimo s srcem.

Matjaž: Mislim, da je to eden od najlepših opisov, kar sem jih slišal do sedaj, hvala. Vedno manj se poskušamo opredeljevati, saj smo ugotovili, da to ni tako pomembno, seveda pa težava nastane vsakič, ko nas to vprašajo v intervjujih. :) Če vas ne moti, bomo v prihodnje uporabili kar tale vaš opis!

Katera vam je najljubša pesem, ki ste jo napisali in bi jo priporočali, da jo naši bralci poslušajo, če vas še ne poznajo?

Blaž: Raznoliko glasbo ustvarjamo… Vsaj nam se zdi tako (smeh), zato vam ponujamo več možnosti za uvodno spoznavanje. Pesem Lahko sem srce in lahko sem kvadrat je zadnja, ki smo jo objavili in bi vam jo dali za poslušati zaradi njene svežine. Mogoče bi lahko začeli tudi s pesmijo Geronimo - na youtubu je dober koncertni posnetek s 360-stopinjskega špila v Ljubljani, pa priporočam tudi Če hočeš, grem. Če ste bolj občutljivi, in to mislim v dobrem smislu, bi vam dali za poslušati pesem Tišina. Tišina ima tudi čudovit animiran videospot, ki ga je naredil izjemno talentirani Luka Bajt, to je res za videti. Vse naštete pesmi so objavljene na youtubu in dostopne za poslušanje. Morda vas pa zvabimo v svet Čedahučijev... (smeh)

Se nam na kratko predstavite? Kdo ste, od kod prihajate? Kako ste se našli, se združili in začeli glasbeno pot?

Blaž: Smo šestčlanska skupina, ki jo sestavljamo: Matjaž Jakin, Danijel Bogataj, Romana Prosenc, Miha Lampe, Jure Maček in Blaž Učakar. Vadimo in dobivamo se v Logatcu, kjer smo si letos zgradili svojo vadnico, oziroma studio, ki ga imenujemo Čedaplac. Čedahuči se je kot projekt začel pred petimi leti in sicer v popolnoma drugačni obliki kot jo ima trenutno, na začetku sva bila v bendu le midva z Matjažem. Drugi so se postopoma priključili in v tej zasedbi igramo zadnje dve leti. Se nam pa na kakšnih koncertih pridružijo še Miha Nagode na klarinetu, Jean Markič na klaviaturah in Nace Kogej na saksofonih.

Kako bi opisali slovensko glasbeno sceno? Se tu prijetno počutite ali vas morda vleče v tujino?

Blaž: Slovenska glasbena scena je naš dom in vse bolj jo tako tudi doživljamo in sprejemamo. Mogoče je pri tem zabavno izpostaviti zguljeno frazo, da je Slovenija majhna. Ko se enkrat odpraviš od kraja do kraja in ob igranju spoznavaš ljudi, ugotoviš, da je Slovenija velika. Majhna se zdi, dokler si doma. (smeh) Mogoče skavti to že prej ugotovite, ker jo verjetno veliko prehodite peš. (smeh) In ja, lepo nam je tukaj, v bistvu vse lepše. V pogovorih se kdaj spogledujemo s tem, da bi igrali tudi po tujini, ampak bolj sanjarimo, nismo še nič konkretnega naredili v tej smeri. Take turneje zares niso prav enostavne, predvsem kar se tiče časovne organizacije, tehnike, tehnične ekipe in prevoza. Če nam kdaj uspe postaviti dovolj dobre temelje, pa mogoče poskusimo.

Matjaž: Kot je rekel Blaž, se počutimo dobro, na koncertih smo spoznali veliko čudovitih ljudi in skoraj povsod nas zelo lepo sprejmejo tako organizatorji kot poslušalci. Seveda občasno naletiš na manjše težave, kar se verjetno dogaja povsod po svetu, vendar se je treba osredotočiti predvsem na sebe in na svoje igranje ter stik z obiskovalci.

Kakšni so vaši cilji v prihodnosti? Imate morda kakega izvajalca oz. skupino ki vam je kot vzor, zgled?

Matjaž: Naš cilj je vedno narediti nekaj kvalitetnega, naj bo to kakšen poseben koncert, videospot ali album. Ker že nekaj časa igramo, nam je jasno, da se stvari ponavadi odvijejo precej po svoje, ne glede na to, kako jih planiraš. Zato se z veseljem prepuščamo toku, pa naj bo, kar bo :) Vsekakor pa si želimo narediti še kakšen album, saj že nastaja kar nekaj novih pesmi, ki se nam zdijo odlične. Med skupinami nimamo posebnih vzornikov, občudujemo pa vsako skupino, ki vztraja pri ustvarjanju, saj vemo, da gre za naporno delo. Morda med izvajalci izstopa norveški glasbenik Thomas Dybdahl, ki svojo kariero uspešno razvija brez velikih založb in klasičnih 'marketinških' trikov. Deluje zelo iskreno, kar poskušamo pri na-

šem delovanju in komunikaciji s poslušalci ohranjati tudi mi.

Poznate skavtsko organizacijo? Kakšno je vaše stališče glede slovenskih skavtov? Veste morda kdo je Baden Powell, poznan tudi kot Bi-Pi?

Blaž: Moram priznati, da o skavtski organizaciji ne vem veliko…

Romana: Jaz pa dobro poznam ZSKSS. V osnovnošolskih dneh sem tudi sama obiskovala skavte. Bila sem v takratnem stegu Vir 1 - Potočni raki. Na čas, preživet s skavti, imam same lepe spomine. Najboljše, kar se ti pri skavtih zasidra v dušo, so spretnosti, skrb in odnos do sočloveka ter narave in to je super popotnica za življenje. Drugje bi težko dobila vse to v enem paketu. Nasploh pa spoštujem vse skavte, ki bobrčke, volčiče in vse naprej vodite in jim omogočate, da doživijo take lepe izkušnje. Sploh v teh časih, ko imajo otroci stika z naravo vse manj. Baden Powell je ''oče'' skavtov. Skavte je ustanovil, ker ljudje niso cenili narave in njenega bogastva ter z njo niso ravnali spoštljivo. Žalostno je, da se vse do zdaj v svetu to ni spremenilo na bolje. Več ljudi bi se moralo zavedati, kakšen pomen ima narava za ljudi. Tukaj pa vskočijo skavti in širijo spoštovanje in dobro in predvsem dobro voljo. Bodi pripravljen! :)

Kaj bi našim mladostnikom sporočili? Imate kako modrost, moto ali rek, ki bi jim (nam) pomagala na poti skozi življenje?

Blaž: Ja, nekaj bi samo predal, kar je v intervjuju leta 1899 novinarju rekel izjemen človek Nikola Tesla: "Ne pozabite mladenič, krila so vse v življenju". Najprej pa je potrebno odkriti, kaj je tisto, kar nam krila daje.

Matjaž: Morda je pomembno, da se mladi zavedajo, da ni vse tako, kot izgleda na prvi pogled. To mislim predvsem v smislu družbenih omrežij, ki včasih ustvarijo povsem popačeno sliko, kako nekdo živi. Osredotočiti se je treba predvsem na sebe in ugotoviti, kaj nam v življenju veliko pomeni ter se temu posvetiti. Facebook in Instagram torej jemljite s precejšnjo rezervo. :)

Imate morda kak koncert v prihodnosti, na katerega vas lahko pridemo poslušat?

Ja, 4. in 5. decembra bomo v Kino Šiška na dveh zaporednih koncertih "Izštekanih 25", potem imamo pa koncerte v Stični - 8. decembra, v Mariboru - 15.12. in Ljubljani 22.12.

Spoštovani člani skupine Čedahuči, najlepše se vam zahvaljujem za vaše sodelovanje in vam v imenu slovenskih katoliških skavtinj in skavtov želim veliko uspeha na osebni in glasbeni poti. Prepričana sem, da bomo o vaših uspehih slišali še veliko.

Ja, z veseljem, hvala vam za vabilo in za lepa vprašanja.

Matjaž Jakin

Če bi si lahko izbral eno super moč (superpower), katero bi si izbral?

Dobro bi bilo imeti nadnaravno moč, da bi lažje prenašal na koncerte in s koncertov moj čisto preveč težek kitarski ojačevalec in drugo robo, ki jo Čedahučiji nosimo s seboj. :)

Blaž Učakar

Če bi risal svoj osebni grb, kaj bi bilo na njem?

Na njem bi bil ptič feniks in veliko pero, ki povezuje nebo in zemljo. Na nebu bi bile tri zvezde, tinta z neba pa bi tekla po peresu vse do tal, kjer bi se v obliki reke izpisoval verz.

Danijel Bogataj

Če bi lahko živel v kateremkoli času v zgodovini, katerega bi si izbral?

Najraje bi bil mlad v sedemdesetih in osemdesetih letih prejšnjega stoletja. Da bi z lastnimi očmi lahko opazoval razvoj popularne kulture in lažje razumel stanje v družbi danes.

Miha Lampe

Če bi lahko bil katerakoli fiktivna oseba, koga bi si izbral?

Težko rečem.

Romana Prosenc

Če bi imela napisano knjigo svojega življenja, kako bi ji dala naslov?

''Romana in njene dogodivščine''. Naslov pa bi bil tak, ker bi knjiga zagotovo bila slikanica. Pravljica o vseh lepih, pa tudi žalostnih rečeh. Preprosta in direktna. Pa z lepimi ilustracijami.:)

Jure Maček

Če bi imel pred seboj prazno platno, katera barva bi prevladovala, če bi hotel pobarvati svoje življenje?

Prevladala bi zelena in rjava barva, saj si življenja brez narave ne predstavljam.

Letênje-a s (é)

glagolnik od leteti: ptič je že goden za letenje / letalo je spremenilo hitrost, smer letenja / prvak v jadralnem letenju / po dveh urah letanja so pristali

Matej Jurca je študent strojništva in skavt v stegu Dol - Dolsko 1. Ima prav poseben hobi. Veselijo ga letala, zato je oktobra 2016 naredil pilotski izpit, s katerim je kvalificiran za pilotiranje 4-sedih enomotornih letal. Mateja smo malce povprašali o letalstvu, letalih in letenju.

Piše: Elektra Korošec, Zmedena Papiga, Cerknica 1
Ilustracija: Aljaž Munda, foto: Primož in Anton

Bi nam znal predstaviti letalo: kaj se kje nahaja in čemu služi?

Seveda, naprej pa naj povem par besed o spodnjem modelčku.

Modelček, ki si ga izbrala, je verjetno vsem dobro poznano letalo, ki se ga je prijel vzdevek ''Jubmo jet'', pravijo pa mu tudi ''The Queen of The Skies'' (Kraljica neba).

Ime mu je Boeing 747, ki so ga prvič izdelali leta 1968 v Združenih državah Amerike, v mestu Everett. Bilo je prvo širokotrupno letalo, pri katerem so kapaciteto sedežev od predhodnika Boeing 707 povečali kar za 150 %. Bil je velik inženirski dosežek in kmalu je postal ikona letalstva. Pri njegovi izdelavi so računali, da bodo lahko izdelali okoli 400 letal preden se bo trg zasičil. Do sedaj pa so jih naredili že več kot 1500, kar nam jasno nakazuje, da je bila gradnja tega letala velik uspeh.

Razvojni program Boeinga 747 je vodil ameriški Slovenec Joe Sutter. Njegov oče Franc Suhadolc se je v Ameriko preselil iz Dobrove pri Ljubljani, z namenom, da bi delal v rudnikih zlata. Po desetih letih se je poročil in se ustalil v Seattlu, v bližini tovarne Boeingovih letal.

Napis Delta, ki ga vidimo na modelčku, pa je ime najstarejše še delujoče letalske družbe Združenih držav Amerike. Njeni začetki delovanja segajo v leto 1924, ko so ustanovili podjetje, ki je škropilo njive z letali. Danes podjetje Delta Air Lines, Inc. opravi skupaj z vsemi podružnicami več kot 5.400 letov dnevno.

Skavtinja Elektra se odloči, da bo odšla v Izrael z letalom. Na spletu najde najcenejšo povezavo, nekaj dni prej naredi »check in«, se z avtobusom odpravi tja, kjer odda prtljago in naredi varnostno kontrolo. Nato mimo vseh neobdavčenih trgovin poišče skozi katera vrata se bo vkrcala, se odpravi do njih, kjer se začne vkrcavanje. Vstopi na letalo, poišče svoj sedež, stevardese predstavijo varnostna navodila, Elektra se priveže, se sprosti in komaj čaka da pristane v Izraelu. Letalo se bo začelo vsak trenutek premikati. Kaj se od tega trenutka naprej dogaja v pilotski kabini?

No, izkušnje letenja potniškega letala še nimam. Do večjih ptic je pred mano še dolga pot, a dogajanje izgleda približno takole:

Ko pilot in kopilot prideta v letalo, sta že vnaprej pripravljena na let, ki ga bosta odletela. Let je tudi že najavljen službam, ki urejajo letalski promet, da bo letalo varno prišlo na cilj.

„Razvojni program Boeinga 747 je vodil ameriški Slovenec Joe Sutter. Njegov oče Franc Suhadolc se je v Ameriko preselil iz Dobrove pri Ljubljani.“

S seboj prineseta vse podatke o letu, kar vključuje točke poti, smeri, višine, zračne prostore, frekvence po katerih se bosta pogovarjala, stanje vremena na poti, postopke za vzlet in pristanek na posameznem letališču. Vsako letališče ima namreč svoje posebnosti, ki jih je potrebno poznati.

S seboj imata tudi podatke za koliko duš sta odgovorna na tem letu, koliko goriva morata imeti za let in kako je letalo masno uravnoteženo.

Ko se usedeta v kabino, začneta prižigati letalo in testirati delovanje sistemov letala. Delo opravljata po »check listi«, da ne bi izpustila katerega izmed ključnih elementov, četudi jo že poznata na pamet. Parametre o letu vneseta tudi v FMS (Flight Management System). To je sistem, ki bo med letom pomagal voditi letalo glede na vnesene podatke in optimiziral njegovo delovanje.

Da prižgeta motorje, morata dobiti dovoljene iz kontrolnega stolpa. Po navadi zaprosita tudi za »push back«. Ker je letalo parkirano tik pred terminalom, ga morajo z vlačilcem potisniti toliko nazaj, da se bo lahko z lastnimi motorji začelo pomikati naprej, saj letala na kolesih nimajo pogona.

Nato dobita nadaljnja navodila za vožnjo do vzletne steze. Preden letalo poleti, mora dobiti še odletne informacije in dovoljenje za vzlet. Komunikacija v letalstvu je zelo pomembna, saj lahko ob napačnem razumevanju pride do nesreče, zato mora pilot vsa dovoljenja in navodila, ki jih je prejel, še enkrat povedati nazaj. Ko pilot od kontrolorja zasliši »cleared for takeoff« letalo poleti in se vzpenja na višino leta, ki je običajno okoli 10 kilometrov nadmorske višine.

Tako Elektra poleti proti Izraelu.

Kakšne vrste letal pa pilotiraš ti? Kako let poteka tam?

Trenutno pilotiram manjše letalo Cessna 172, ki ima prostor za štiri osebe in maksimalno vzletno težo 1134 kilogramov. To letalo ima eno baten dieselski motor s trikrakim propelerjem.

Za polet moram najprej preveriti, če je letalo prosto in ga rezervirati, zato pokličem lastnika in se pogovorim o letu, da ga odobri. Ko imam dovoljenje, grem preverit stanje vremena kjer bom letel in načrtujem pot poleta. Medtem preverim odprtje zračnih prostorov in druga obvestila za pilote.

Ko imam načrt poleta izdelan, ga oddam kontroli zračnega prometa. To storim kar po telefonu, kjer jim sporočim pot poleta, s katerim letalom bom letel, koliko bo oseb na letalu, kako je letalo opremljeno, kakšna bo hitrost letenja, kdaj nameravam odleteti in še nekaj drugih podatkov.

Ko pridem do letala, začnem s pred poletnim pregledom. Grem okoli njega in pregledam da ni kakšne poškodbe, ter ga pripravim na let. Preverim tudi, da imam dovolj goriva in zadosten nivo olja.

Nato potnikom pomagam v letalo in izpolnim še knjižico letala, kamor vpišem let. Tako sem pripravljen za vžig motorja. Ko je ta ogret in ko so inštrumenti nastavljeni, naredim še test računalnika letala. Nato se javim po radijski postaji in ko dobim dovoljenje, zapeljem na stezo ter poletim.

Skozi vse dele leta, moram komunicirati s kontrolo letenja in se jim javljati na določenih točkah, med tem pa spremljam tudi kaj govorijo ostali piloti v zraku. S tem letalom lahko letimo na višinah nekje do treh kilometrov, lahko bi šli tudi še kakšen kilometer višje, če bi imeli s seboj dodaten kisik, saj naša kabina ni pod tlakom kot v večjih letalih. A to ni potrebno, saj tudi če gremo nad Triglav ali čez Avstrijske Alpe, ne potrebujemo take višine.

Imaš željo postati poklicni pilot? Kakšni so pogoji za opravljanje take službe?

Ja, to željo imam že od osnovne šole.

Na kratko povedano, moraš imeti veljavno zdravniško spričevalo in biti primerno izšolan za letalo na katerem letiš. To, da pilot ne sme imeti plomb in dioptrije je danes samo še mit. Je pa res, da je to včasih veljalo. Vsaka letalska družba ima svoje pogoje, glede na svojo politiko. Še posebno kar se tiče izkušenj letenja. Nekje jemljejo le pilote, ki imajo vsaj 1500 ur izkušenj na določenem letalu, drugje pa je dovolj da imaš pridobljene tako rekoč osnovne licence in te oni došolajo za letalo, ki ga boš letel. To sta ekstremna primera, pri katerih se tudi plača pilota močno razlikuje. Povsod pa potrebuješ zadostno znanje angleščine, priporočljivo je tudi, če znaš še kakšen jezik več.

Kaj pa varnost, je letalski promet varen?

Zelo varen. Število letalskih nesreč vedno bolj upada. V letu 2017 na področju Evrope ni bilo smrtnih žrtev pri letalskih prevoznikih. Varnosti kriteriji so v letalstvu zelo visoki. Na primer ko motor obratuje določeno število ur, ga je potrebno zamenjati. Motor gre nato nazaj v tovarno, ga pregledajo in ugotavljajo kaj bi se dalo še izboljšati.

Bi nam še zaupal kaj te pri letenju najbolj navdušuje? Kaj je tisto, kar te najbolj privlači?

Sigurno se je vsak že dokaj zgodaj srečal z vprašanjem; kaj boš pa ti, ko boš velik? Ali je bila to učiteljica v šoli, ali pa radovedna soseda. Jaz sem o tem kar nekaj razmišljal in prišel do zaključka, da kaj je boljšega kot imeti pisarno s čudovitim razgledom in potovati po svetu.

In res, ko sem začel leteti, me je najbolj navdušila nova perspektiva sveta, ki se mi je odprla. Vse se ti kar naenkrat zdi zelo blizu.

Poslanica LMB

Plamen je v mojih rokah. Gori in me greje. Prepričala me je njegova toplota in privabila njegova svetloba. Zdaj imam priložnost, da ga širim naprej – poiščem bližnjega, začutim njegovo stisko, se darujem zanj in mu pomagam.

Toda kako?

Ko sprejmem mir v svoje srce, sem podoben sveči, ki je sprejela plamen. Da ohrani plamen, mora sveča goreti. Prav tako moram jaz, da ohranim mir, darovati samega sebe. Vendar sveča z gorenjem izginja, človek pa nikoli ne izgine, če gori iz ljubezni.

Vem, da nas je več, ki gorimo. Skupaj lahko ustvarimo mogočen ogenj, ki ga ne bo pogasil noben nemir.

Delimo plamen – zanetimo mir

KAJ SPOROČATA POSLANICA IN GESLO?

Foto: Rok Rakun

Akcijo Luč miru iz Betlehema vsako leto spremlja poslanica, ki ljudem vsakič prinaša novo sporočilo. Poslanica nas zbližuje in opozarja, da je mir nekaj, za kar si moramo prizadevati in se truditi.

Letošnja poslanica govori o tem, da je plamen pri meni. Odločil sem se, da ga sprejem, in sedaj imam priložnost, da ga širim naprej. Ta priložnost je hkrati tudi odgovornost, da pomagam bližnjemu – že od samega začetka je bila akcija ustanovljena z namenom, da bi pomagali otrokom, ki potrebujejo pomoč.

V nadaljevanju poslanice se poistovetim s svečo, ki je simbol luči in ugotavljam, da le-ta z gorenjem izginja. Sam pa se zavedam, da človek s svojim darovanjem in s pomočjo bližnjemu ne bo nikoli izginil, če bo gorel iz ljubezni.

Na koncu se zavem, da nisem edini, ki gori. Vem, da nas je več, in da lahko skupaj zgradimo velik ogenj ljubezni, ki ga ne bo mogel pogasiti noben nemir.

Sledi ji geslo, ki smo mu letos malce premešali besede – namreč, lažje bi zanetili plamen, kakor mir. Zavedamo se, da je, če ga delimo skupaj, to mogoče. Ko se človek zave, da več ni sam, in da so ob njemu tudi drugi, ki so sprejeli plamen in ga želijo deliti naprej, je mir že korak bližje. Vsi smo povabljeni, da letos delimo plamen, ki ga bomo prejeli na sprejemu in z njim zanetimo mir v srcih mnogih ljudi.

LMB odprava na Triglav, december 2017, Foto: Tadej Bolta

Sprejem LMB v Linzu, december 2018

Kateheza

Piše: Luka Tul, Dobrodušni slon, Postojna 1, DA

Dragi Jezus! Kako malo stvari se je spremenilo od časa, ko si prvič prišel na svet, pa do danes! Nekoč sem slišal, da smo se ljudje skozi čas zelo malo spremenili v svojem načinu obnašanja in doživljanja. Še vedno hitimo, zlasti ko se bližajo pomembni dogodki.

Ko je napočil čas tvojega rojstva na ta svet, so vsi hiteli in mrzlično potovali v kraj svojega izvora, ker je tako ukazal cesar. Danes, ko se bliža praznovanje tvojega rojstva, prav tako hitim od doma v službo, iz službe po nakupih, od nakupov domov, ker nam tako ukazuje način življenja. Takrat so godrnjali, da jim bo zmanjkalo denarja. Danes godrnjam, da mi poleg denarja primanjkuje še časa. Takrat se je cesar imel za boga in je mislil, da lahko razpolaga s podrejenimi. Danes med bogove štejem minljive modne muhe, svoje nadrejene in celo otroke, ki prav tako mislijo, da lahko razpolagajo z mano. Takrat in danes je človek (bil) kolešček, včasih celo žrtev, v neizprosnem kolesju družbe. Blišča je (bilo) na pretek takrat in danes, denar se je obračal takrat in se še danes, človek je (bil) vedno bolj številka takrat in danes.

V to »štalo« se rojevaš ti, dragi Jezus, in me učiš, naj bom drugemu »hrana« in ne »plenilec«. Želiš, naj gledam na drugega kot na brata/sestro in ne kot na (potencialnega) izkoriščevalca. Kažeš mi, naj gledam v daljno obzorje in v nebo (kjer »zvezdice Božje migljajo lepo« in mi nudijo orientacijo) in ne v zid ali strop (takšen in drugačen) okrašen z lučkami (pa naj še tako »migljajo lepo«), saj si z njimi pri orientaciji bolj malo lahko pomagam. Vabiš me, naj gledam globlje in tako premagujem površnost; naj gledam dlje in tako premagujem brezbrižnost. Ponavljaš mi, naj otroka (tudi tistega v sebi) hranim, ne pa razvajam; naj ga usmerjam, ne pa zavajam ali zavozim. Moje oči naj na tem svetu iščejo tvoj in bratov/sestrin pogled in ne posnetka. Vsak človek je namreč izvirnik in ne kopija, je del družine ali občestva in ne seznama, sheme, razpredelnice ali baze podatkov.

V to »štalo« se rojevaš ti, dragi Jezus, in se mi daješ kot Hrana, Brat, Sin, Zvezda, Luč, Izvirnik, Zgled. Ti sam si postal številka, kolešček in žrtev v naših sistemih, da bi jaz postal bolj bratski, daljnosežni in človeški. Ti sam si večnost zamenjal za prostor-čas in mi tako postal domač, bližnji, sopotnik, prijatelj. Te opazim spričo vsega blišča, pomanjkanja, površnosti, brezbrižnosti, bogov in hitenja? Roko na srce, še brata/sestro, bližnjega in prijatelja komaj opazim in se zavoljo tega z njim ne ustavim, z njim ne praznujem, nanj ne počakam. Zadovoljim se z njegovo sliko na t.i. družbenih omrežjih, ki pa me pogosto delajo bolj osamljenega kot pa družabnega. In vendar me nič ne stane, da sem dober in pozoren.

Dragi Jezus! Pomagaj mi, da ne bi prešteval korakov, kilometrov, kapacitet in stroškov, da ne bi ocenjeval škode, da se ne bi otepal naporov, potú in celo ran, da ne bi gledal najprej in samo nase, ko gre za človeka. Tega me učiš ti, ki si zaradi mojega preračunavanja našel prostor v jaslih, med živino, v štali in ne v topli postelji, kot jo imam jaz – ubog, a hkrati bogat za vsakega, ki te išče; nebogljen, a hkrati najmočnejši; človek kot mi, a hkrati naš stvarnik.

Dragi Jezus! Vstopi, prosim, v »štale« mojega življenja in jih spremeni v svoje prebivališče. Naj te sprejmem v jasli svoje osiromašenosti, da postanem tvoj živi tabernakelj. Odkidaj umazanijo iz mojih oči, da bom videl v temi in v srce stvarem, dogodkom in ljudem. Odkidaj umazanijo iz mojih ušes, da bom slišal ne samo vetrove v njihovih brlogih, ampak tudi vse utišane in onemele glasove tistih, ki jih vase zagledano človeštvo noče slišati, in da ne bom slišal samo laskanja, ampak tudi dobronamerno kritiko. Odkidaj umazanijo iz mojih ust, da se ne bom delal pametnega, ko ni potrebno, in da mi ne bo žal mojega molka. Odkidaj umazanijo iz mojih nosnic, da bom zadihal in zavohal pravo sled, ki vodi do izgubljenih v džungli zasvojenosti in razvajenosti. Odkidaj umazanijo z mojih rok, da bom vsak dan naredil ne samo eno, ampak vsa potrebna dobra dela. Odkidaj umazanijo z mojih nog, da ne oblatim in poteptam tistega, ki ga ne maram, se z njim ne strinjam, ali na meni vidi samo slabo. Odkidaj umazanijo z mojega jezika, da moje besede ne bodo klofute ali prazna slama, temveč koristna spodbuda in odmev tvoje besede. Odkidaj umazanijo iz mojih misli, da premagam sumničavost, nečistost, zavist in črnogledost. Odkidaj, ne nazadnje, umazanijo iz mojega srca, da bom dovzeten in preprost, poslušen in pokončen, občutljiv in sočuten, odločen in zastonjski, zanesljiv in trden ter kar najbolje vedno pripravljen služiti.

Dragi Jezus! Kako malo se je spremenil človek, odkar si se rodil v Betlehemu pa do danes. Koliko lastnih napak sem tudi jaz ponovil, ker se iz njih nisem ničesar naučil. Kako zelo sem podoben tistim, ki te v Hiši kruha (!) niso »zaužili«, potolažili in sprejeli, ampak odslovili, zavrgli in »izpljunili«. Kako težko mi je spopasti se z nepredvidenimi okoliščinami: velikokrat jamranje in godrnjanje premagata velikodušnost in usmiljenje. Morda se je človek res malo spremenil, a če ti ne bi delil svojega življenja s človekovim – tudi mojim – življenjem, bi človek še vedno bil v trnju zapletena ovca, pod omaro brcnjena drahma in med svinjami izgubljeni sin.

> *V to »štalo« se rojevaš ti, dragi Jezus!*

Hvala, Jezus, da si prišel in pustil svojo sled, da lahko delam stvarstvo boljše, kot sem ga dobil.

Ustanovitev novega stega - od ideje do izvedbe

Intervju z Gašperjem Rusom, enim od glavnih pobudnikov za ustanovitev novega stega Preska 1.

Na kratko predstavite steg Preska 1 (št. voditeljev, delujoče veje, število članov itd.)

Iz smeri Ljubljane na Gorenjsko prideš v Medvode, ki nimajo svoje župnije, na levi strani zagledaš veliko opečnato cerkev Sv. Janeza Krstnika. Tam je vas Preska in sedež našega stega. V stegu je trenutno 65 članov, od tega 15 voditeljev. Pokrite imamo vse veje, razen bobrov. Naša rutica ima zeleno podlago, ki predstavlja »presko« (gozd). Različna modra obrobna trakova (Sora in Sava) pa se združita v rdečem trikotniku, ki predstavlja ljubezen, srčnost.

Kdaj ste začutili potrebo po ustanovitvi novega stega in kaj vas je gnalo k tej odločitvi?

Ideja o ustanovitvi novega stega je nastala v skavtskem letu 2016/2017 na neformalnem druženju s sovoditelji Ljubljane 3 v centru prestolnice, ko smo reševali Svet oziroma pomanjkanje fizičnih kapacitet za vpis novih članov v steg Ljubljana 3. Vsako leto smo morali zavrnit okrog 15 otrok, ki so hoteli postati skavti. Teh otrok nam je bilo škoda, zato smo začeli razmišljati, ali smo sposobni, da bi v prihajajočem letu odprli še eno krdelo volčičev kot podružnico LJ3 v eni od župnij na obrobju Ljubljane, ki smo jih kot steg pokrivali.

Kdaj ste dokončno sprejeli odločitev, da ustanovite nov steg?

Na enem od SKVO srečanj, ko smo se dogovarjali, kaj bomo počeli naslednje leto, sem bolj za šalo naznanil, da »bi« morda ustanovil še eno krdelo ali celo steg. V SKVO LJ3 pa imaš ob sebi ljudi, ki te ob izreku, da nekaj »bi«, hitro porinejo naprej in ta »bi« hitro postane »bom«. Tako se je resnično začelo!

Kakšen je bil celoten proces ustanavljanja novega stega?

Z župnijo Preska smo dobro sodelovali že v okviru akcije LMB in vedeli smo, da je župnik velik podpornik skavtov in si jih želi v župniji. Po prvem sestanku, maja 2017, sva se s Preškim župnikom Juretom dogovorila, da predstavim skavte na pastoralnem dnevu ob zaključku šolskega leta. Takrat je šel z menoj še brat Matija, ki se je odločil, da bo tudi sam voditelj v Preski. Pripravila sva nekakšen predstavitveni filmček iz različnih skavtskih dogodkov in s tem pozvala župljane, naj otroke primerne starosti za volčiče informativno prijavijo k skavtom, saj bomo tako ugotovili, če je dovolj interesa, da oktobra odpremo krdelo. Do konca avgusta se je na župnikovem seznamu znašlo okoli 20 potencialnih volčičev, 15 otrok s starostjo čete in ena klanovka. Ker sva bila takrat samo dva kandidata za voditelja v Preski, sem župniku dejal, da bomo imeli tudi četo, če priskrbi še dva voditelja. Župnik je rekel, da se bo potrudil in za ta namen tudi molil ... Septembra sem prejel klic. Na pomoč nam je priskočil par iz Medvod, bivši voditelj Andrej Pucelj iz Ribnice in njegovo dekle, Mateja Kališnik. Čez nekaj tednov se nam je pridružila še Natalija Selšek, ki se je po nekajletnem skavtskem premoru v Dolu, odločila pomagati pri nas. Prišli pa sta tudi dve popolnoma novi dekleti, in sicer Preščanki Estera Jezeršek ter Neža Potočnik. Bilo nas je že toliko, smo se odločili, da odpremo vse veje. V veliko podporo nam je bil tudi Peter Merše, stegovodja Ljubljane 3, ki je redno obiskoval naša srečanja. Sredi leta smo imeli motivacijski vikend, na katerem smo izglasovali, da želimo še v tem skavtskem letu, 2017/2018, ustanoviti svoj steg. Začel se je proces zbiranja simbolov stega in pa skavtska birokracija, izpolnjevanje pogojev. Steg Preska 1 je Izvršni odbor potrdil 14. maja 2018, prve stegovske obljube pa smo imeli 3. junija 2018.

Kdo vse je sodeloval pri ustanovitvi novega stega?

Pri ustanovitvi smo sodelovali Gašper Rus, voditelj klana (LJ3), Matija Rus – Akela (LJ3), Natalija Selšek – Kača Kaja (Dol Dolsko), Neža Potočnik – Bagira, četovodje Andrej Pucelj (Ribnica 1), Mateja Kališnik (sedaj Pucelj) in Estera Jezeršek ter preški župnik Jure Koželj. Močno podpora nam je bil tudi Peter Merše (LJ3) in klanovci iz stega LJ3.

Na kakšne težave ste naleteli med procesom ustanavljanja in kako ste jih rešili?

Težave so bile povezane predvsem s tehnično opremo in finančnim stanjem stega. Nismo imeli nič stegovske opreme, žag, šotork, barvic, šotorov, posod ... Stvari smo si večinoma sposojali doma in od stega LJ3, s katerim smo se tudi dogovoril, da vse finance do konca skavtskega leta urejamo skupaj. Težave so bile še majhen klan in neizkušenost voditeljev in skavtov.

Kako so potekale odločitve, kateri voditelji bodo odšli v nov steg?

Vsak se je odločil sam, ali bo šel v nov steg ali ne, možnost je bila ponujena vsem. Z letošnjim letom smo dobili kar nekaj novih voditeljev, ki so v klanu LJ3 imeli premor in smo jih sedaj, ko so študentje, povabili zraven. Gre pa predvsem za skavte iz obrobja Ljubljane.

Kakšni so vaši načrti za naprej?

Trenutno so naši glavni cilji finančna stabilnost stega, skavtska soba, ki jo že postavljamo in pridobivanje voditeljev ter klanovcev iz lokalnega okolja.

Kaj bi svetovali vsem stegom, ki se spogledujejo z ustanovitvijo novega stega?

Naša naloga kot skavti je, da ustvarjamo okolje, kjer si lahko vsak upa in po svoje uresničuje svoje vizije, dela napake in deli uspehe.

TŠ Združenje 2018

Jesenske počitnice (ki jih študenti naj ne bi imeli) običajno izkoristim za oddih po "napornem" prvem mesecu faksa. A letos je bilo drugače, boljše. Odpravila sem se na Taborno šolo Združenje. Kljub dejstvu, da sem ponavadi pred odhodom na tabore zmerno živčna, sem bila tokrat brez skrbi.

Piše: Neža Petan, Temperamentna bobrovka, Krško 1

V šoli so me naučili, da vse, kar je naravnega, sili k ravnovesju. S tem se doseže optimum, stanje, ki je glede na dane razmere najboljše, najugodnejše. Žal je drža mojega in verjetno tvojega telesa tako neuravnovešena, da težko dosegava optimum. Najina dejanja vplivajo na družbo, saj počasi razmagnetujeva njen moralni kompas. Kot posledica norih idej pa na tem obličju k sreči obstajajo sredstva in subjekti, ki naju zavestno in utemeljeno usmerjajo na tisto pot, ki je prava. Taborna šola Združenje, hvala, ker delaš dobro. (Matej)

Skavtski voditelji z vseh koncev Slovenije smo se zbrali na Prežganju, no, nekaj "ta točnih". Takoj smo bili soočeni s prvo preizkušnjo. Na šahovnici smo prestavili vsak svojo figuro. Izkušeni bolj modro, ljubitelji malo manj, začetniki pa smo večinoma prestavljali kmete, ker - kdo pa še danes igra šah!

Glej daleč, in ko misliš, da gledaš daleč, glej še dlje. Si voditelj, in ko misliš, da veš že vse, greš na Taborno šolo Združenje. Tam izveš, da ne veš vsega. Da je še vedno nekaj, k čemer lahko vedno znova stremiš, k čemer lahko steguješ svoje tačke, po volčje. Sekiranje, da nimam pojma o šahu, milijoni iskrenih vprašanj, ki so, vsaj posredno, odgovorjena (kakšno se ti po poti tudi porodi), kup ljudi različnih generacij s svojimi zgodbami, izkušnjami, pristnostjo in talenti, s katerimi večeri hitro postanejo neskončni, nepozaben jedilnik, daritve pod sv. Marjeto. Včasih tudi lep razgled na Alpe. In prijateljstvo. Vsekakor te TŠZ obogati za slednje, za še eno izkušnjo, predvsem pa za znanje. Zdaj smo na potezi mi, da ga podamo naprej. (Julija)

Po začetnem spoznavanju smo zagriznili v teme. Prva je bila najbolj naporna. Model združenja. Po kosilu pa še skavtska vzgoja in poklicanost. Zvečer, pod zvezdnim nebom, skritim za oblaki, smo imeli uvodno ceremonijo in izvedeli, v kateri skupini osebnega spremljanja smo. Zelena s piko. Najboljša.

Kaj sploh je združenje? Na tej taborni šoli sem spoznal, da vprašanje ni pravilno. Zdi se mi, da je bolj na mestu: Kdo smo združenje? Tekom različnih tem, kjer smo spoznavali ozadje delovanja našega Združenja, se je v meni prebujala zavest, da bo skavtstvo v Sloveniji rastlo toliko, kolikor bomo sami vložili vanj in kolikor bomo sami upali tvegati in sprejemati izzive, ki so postavljeni pred nas. Od nas je odvisno, kam se bo napotilo naše združenje in kako bo izgledala prihodnost skavtstva v naši prelepi domovini. Iz dneva v dan bolj se zbližujem z našim geslom taborne šole: 'TI SI NA POTEZI'. (Andrej)

V naslednjih dneh smo spoznali strateško načrtovanje, upravljanje s časom, vodenje tima, delegiranje nalog in delo z otroki s posebnimi potrebami. Imeli smo tudi gosta. In to dva. O skavtstvu v cerkvi nam je spregovoril ljubljanski pomožni škof Franc Šuštar, še bolj pa smo bili veseli Milana iz pisarne, ki nam je razjasnil vse o administraciji. Voditelji Petra, Nejc, Tjaša, Janez, Teja in Matjažek so se uspešno trudili odgovarjati na naša bolj ali manj zavozlana vprašanja.

Na Taborni šoli Združenje smo letos ustanovili nov steg - Prežganje 1. Skupaj smo spoznali vse o tem, kaj je naš namen, kako voditi naš steg, na kaj moramo biti pozorni. Delili smo dobre prakse, kovali nove načrte in projekte, razpravljali o perečih temah in seveda tudi sklepali nova prijateljstva. Sedaj pa smo na potezi mi, da to znanje uporabimo tako na ravni naših (resničnih) stegov kot tudi na ravni Združenja. Hvala SVOD-u, da ste nas vodili po tej poti in nas pripravili na izzive, ki nas čakajo. (Špela)

Govorili smo tudi o projektih, pa o zdravju, o skavtstvu v družbi in PR-ju, strukturi ZSKSS in osebni rasti voditeljev. Res poseben pa je bil ponedeljkov večer. Naš Janez, tudi GDA, nam je orisal začetek skavtstva na Slovenskem. Z besedami in slikami. Bilo je, kot da bi bili tam, kot da bi bilo okoli nas le nekaj zagretih skavtov, ki bi radi ustanovili Združenje. Začutili smo duh tistega časa in skavtskega duha, ki jih je povezoval takrat in nas povezuje še zdaj.

Taborna šola Združenje - ko slišim te besede, v moji glavi nastane prava nevihta. Novi prijatelji, dogodivščine, veliko novih idej, navdiha in da ne pozabim, ogroooomno koristnega znanja. Seveda je težko opisati vse občutke, ki se porajajo po koncu taborne šole, lahko pa delim stavek, ki mi bo še kar nekaj časa odmeval v glavi. "Ti si na potezi!" Ja, prav ti, ki to bereš! Ti, ki sedaj čakaš in trdno verjameš, da se nekaterih stvari ne da spremeniti. Da se, ker imaš ta privilegij, da si prav ti na potezi. Na tebi pa je, ali boš potezo pametno izkoristil in s tem delal boljši svet. (Klara)

Dnevi so ob vseh temah, vprašanjih in odgovorih tekli prehitro. Čas za druženje smo dodobra izkoristili in postali pravi prijatelji. Odlična hrana izpod rok Veronike in Florijana je božala naše brbončice in polnila želodčke. Še posebej pa smo uživali ob večerih med petjem s kitaro, družabnimi igrami in v medsebojnem spoznavanju. Postali smo mojstri dobbla, taroka, nekateri celo šaha. Teden je minil kot bi mignil, zato komaj čakam(o) preverbo, da se spet vidimo.

Mi smo na potezi!

Pogled v zvezde -pozimi

Lep pozdrav ponovno. Med tem, ko nadaljujem s svojo zgodbo o ozvezdjih vsake sezone, smo že krepko zakorakali v zimski čas. A zimski čas ne prinaša zgolj bednega vremena, mraza, krajših dni in podobnih sitnosti, vsako leto znova prinese najčudovitejša ozvezdja. Te lahko še posebej občudujemo, saj so dnevi krajši, ter noči bolj temne in jasne. Kar je za nadobudne zvezdoglede – kakršni smo mi – še posebej priročno. Ste pripravljeni? Pa začnimo! Saj veste, tokrat še posebej tople obleke, rdeča svetilka in Skavtič pod ramo, pa smo pripravljeni!

Elektra Korošec, Zmedena papiga, Cerknica 1
Foto: Tadej Bolta

Najveličastnejša tvorba zimskih ozvezdij je ozvezdje Orion. Sestavljen je iz treh zelo svetlih zvezd, ki si sledijo v liniji, med katerimi so precej majhni razmiki. Te tri zvezde, slovensko imenovane Trije kralji ali Kosci, so zajete v štirikotniku, ki jih obdaja: severno Betelgeza, Belatriks, ter južno Rigel in Saif.

To je Orion (Orion). Naša izhodiščna točka.

Vrnimo se nazaj h Koscem. Ime jim je Alnitak, Alnilam in Mintaka. Če podaljšamo njihovo linijo proti JZ, pridemo do izjemno svetle zvezde Sirij, ki je sestavni del ozvezdja Veliki pes (Canis Maior). Sirij po velikosti sicer ni tako velik, ima pa to srečo, da je precej blizu Soncu (zgolj 8,6 svetlobnih let) in zato sveti nadvse svetlo.

Če se odpravimo v nasprotno smer od Koscev, torej proti SV, tam najdemo Aldebarana v ozvezdju Bik (Taurus) – gre za ozvezdje, kateremu se bomo posvetili v spomladanskem času – nad njim pa majhno, a svetlo skupino zvezd – Gostosevce.

Modri Rigel in oranžna Betelgeza sta najsvetlejši zvezdi Oriona. Če podaljšamo črto med njima, v diagonali proti SZ, pridemo v ozvezdje Dvojčkov (Gemini), kjer močno sijeta Kastor in Polukus. Zamišljena črta med Belatriks in Betelgezo, pa nas ponese do Prokijona v Malem psu (Canis Minor), še eni svetli zvezdi na tem območju.

In se vrnemo zopet nazaj do Koscev. Navpično proti severu, beri, navpično gor, med Betelgezo in Belatriksom, takoj srečamo Mejso, Orionovo glavo, dokler čez dolgo časa ne pridemo do Kozice oz. Kapele v Vozniku (Auriga).

Tu nekje se naše opazovanje konča, saj smo si ogledali vsa večja zimska ozvezdja: Orion, Veliki pes (Canis Maior), Mali pes (Canis Minor), Voznik (Auriga) in Dvojčka (Gemini). Seveda si ne pozabite ogledati zvezd cirkumpolarnega kroga, ki smo jih spoznali že v prejšnji številki. Sedaj izgledajo še lepše.

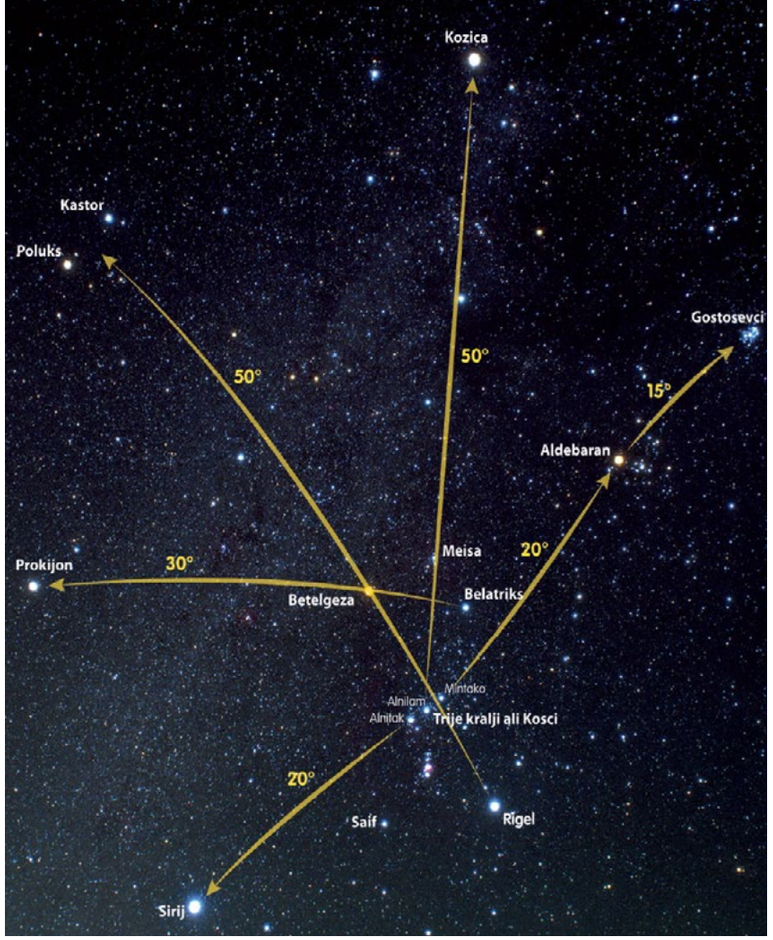

Da si boste šviganje po nebu lažje predstavljali, prilagam fotografijI, na katerih so grafični dodatki k navodilom.

Zgoraj omenjene svetle zvezde (6), so astronomi (ne astrologi! – bomo to razčistili naslednjič) združili v prav posebno kongregacijo, z nadvse izvirnim imenom. Zimski šestkotnik. Tvorijo ga zvezde Rigel (Orion), Aldebaran (Taurus), Kapela (Auriga), Poluks (Gemini), Prokijon (Canis Minor) in Sirius (Canis Maior)

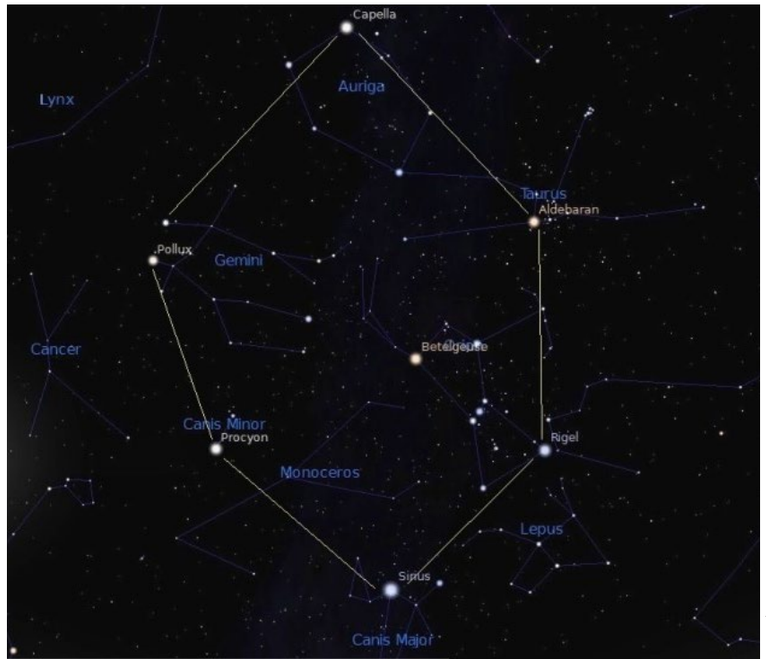

„Ljubezen premaga vse, tudi zažgan okus.“
-Iznajdljivi volk

Eksotika po domače

Eksotika po domače je novorojena jed iz maternice brezniškega nadevanega klana.

Piše: Klan Nadevani hardiči, Breznica 1

SESTAVINE:

- 6 jabolk
- 4 banane
- 1l domači jogurt (v nadaljevanju DTJ)
- Ananasov kompot 580ml
- Pljunec cimeta, limone
- 2 kivija
- 1 mandarina
- Med
- Ajdova kaša
- Maslo
- Sladkor

POTEK:

KOKICE

Pogreješ maslo in gor vsuješ ajdovo kašo. Mešaš od 30s – 1min, da zrna popokajo in postanejo lepo rjava.

EKSOGURTOVA PRILOGA

V DTJ vmešamo na drobno narezan kivi, mandarino, ananasov sirup in pljunec cimeta. Vse to z ljubeznijo dobro premešamo in postrežemo zraven Eksotike po domače.

EKSOTIKA PO DOMAČE

Jabolka olupimo in narežemo na krhlje. Dodamo jim cimet in limono ter dobro premešamo. Popečemo jih na DOMAČEM maslu, dokler ne pozlatijo. Ananas popečemo na maslu in dodamo pljunec sladkorja. Oba popečena produkta zmešamo skupaj. Banane popražimo na maslu in dodamo cimet. Popečeno sadje inovativno postrežemo na smrekovem polenu in po okusu polijemo z medom in posujemo s kokicami.

Pa dober tek!

Kašen volčič si?

1. Kako se vedeš v krdelu?

A) Upoštevam stare volkove in se držim postave džungle. Na srečanja prihajam redno in s seboj vedno prinesem rutko oziroma kožušček.

B) Večino časa upoštevam stare volkove, včasih pa se zgodi, da me nekoliko zanese in nočem upoštevati navodil, a ob opozorilu se hitro umirim.

C) Upoštevanje starih volkov ni v moji navadi, za svoje kršenje pravil pa pogosto dobim odkupnino.

2. Kaj storim, ko stari volkovi skličejo krog (»Držimo se za šape, za šape, za šape ...«)?

A) Opustim stvari, s katerimi se ukvarjam in nemudoma pritečem v krog.

B) Dokončam stvari, s katerimi se ukvarjam, nato pa počasi odidem proti krogu.

C) Klic v krog po navadi preslišim, šele ko se začne štetje za odkupnino, se ponavadi pridružim krdelu.

3. Kaj storim na taboru, ko se zasliši pisk za spanje?

A) Če tudi še ne morem nemudoma zaspati, sem tiho, morda kdo že spi in bi ga moje govorjenje motilo.

B) V spalki se šepetaje pogovarjam s sovolčičem.

C) Voditeljev ni, zato zlezem iz spalke in divjam po prostoru, včasih tudi zbudim katerega od sovolčičev

4. Kako opravljaš svoje dolžnosti na taboru?

A) Vestno opravim vsako opravilo, ki mi je dano. Ne zaključim z delom, dokler ni naloga popolnoma opravljena.

B) Nekoliko se pritožujem, pospravljanja res ne maram, a na koncu ob spodbudi sovolčičev vseeno opravim svoj del in se nato hitro odpravim igrat.

C) Delu se poskušam izogniti, včasih se kam skrijem ali rečem, da moram nujno na stranišče. Šele ko me sovolčiči zatožijo starim volkovom, primem za metlo in malo pometem.

5. Kaj storim, ko sovolčič v krdelu česa ne zna ali ne zmore?

A) Ga spodbujam in mu skušam kar najbolje pomagati, nismo vsi za vse, vsak ima svoje talente in sposobnosti.

B) Stojim ob strani in ne storim ničesar, mu bodo že stari volkovi ali sovolčiči pomagali.

C) Se mu posmehujem, joj, kakšen dojenček!

REZULTATI:

NAJVEČ ODGOVOROV A: PRIDEN VOLČIČ

Si priden in vesten volčič, spoštuješ postavo džungle in stare volkove, si zgled celotnemu krdelu in takšen kot si, boš nekoč pogumno ulovil Širkana. Le tako naprej!

NAJVEČ ODGOVOROV B: NABRIT VOLČIČ

Poznaš postavo džungle, a nanjo včasih pozabiš. Stari volkovi vseeno vidijo tvoj trud in zagnanost, poskušaj jih čim bolj poslušati, saj boš na ta način postal še boljši volčič!

NAJVEČ ODGOVOROV C: NEUBOGLJIV VOLČIČ

Večkrat preizkušaš potrpežljivost starih volkov, morda imajo zaradi tebe že kak siv las. Postava džungle je izredno pomembna in vsakršno kršenje pomeni tako nespoštovanje do postave kot tudi do krdela in starih volkov. Na srečanjih se poskušaj lepo obnašati, morda ti prvič še ne bo uspelo, a sčasoma ti zagotovo bo.

Skyt Peter

zgodbe in pripovedke

piše: F.R. riše: Bojevita dec. 18

V deželi se je jesen prevešala v zimo in Skavt Peter se je...

pridno pripravljal na praznike. Spekel je piškote, pripravil darila

in naredil letni obračun sam s seboj, da bi videl, kje se še lahko izboljša.

ovseni piškoti z rozinami, samo malo zažgani.

PODARI MANJ STVARI IN VEČ ČASA

Za mamo - Obljubim, da ne bom več pekel piškotov in ti ne bo potrebno generalno očistiti kuhinje. Prihranek: 4 ure

Za očeta - Obljubim, da ne bom kosil travo

1. Lahko bi bil bolj vesten pri pospravljanju svoje sobe ~~1x na teden~~ ~~1x na mesec~~ 1x na leto ?

Hmm...

Nazadnje pa - s prazniki pred vrati - je ugotovil, kaj je pomembno: MED LJUDMI DELITI SREČO, MIR IN TOPLINO!

DELIMO PLAMEN ZANETIMO MIR

Vesele božične praznike in srečno novo leto! Skavt Peter

11 Neža liže sladoled čeprav je že R v mesecu, Jesenovanje PP, Koper, Ljubljana 4, **foto: Rado J. Karo**
12 Jesenovanje klana Krj'nen'h ouc, Cerknica 1, **foto: Simona Lekšan**
13 Pravi soklanovec ti pomaga tudi pri umivanju zob, jesenovanje PP, Ljubljana 1, **foto: Pavle Mušič - Muško**
14 Sačovanje v Sačovljah, jesenovanje PP, Ljubljana 4, **foto: Rado J. Karo**
15 Možakar meče roverčka na tekmovanju Na Kol 2018, Matena, **foto: Aljaž Munda**
16 Mi mamo pa največji venček, izdelovanje adventnih venčkov, Črenšovci 1, **foto: Barbara Halas**